

РЕШЕНИЕ

№ 4034

гр. София, 18.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав, в публично заседание на 03.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **2419** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма] със съдебен адрес [населено място],[жк],[улица], [жилищен адрес] ЕИК:[ЕИК], чрез адв.Ел-Т., срещу Решение № ПИ-43/31.01.2020 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С., с което е оставена без уважение жалбата на оспорващия против Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ изх.№ С200022-022-0000814/14.01.2020 г., издадено от гл.публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С..

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, необосновано и неправилно, с оглед на което се иска отмяната му, както и на издаденото ПНОМ. Подробни съображения в тази насока са изложени в жалбата. В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв.Ел-Т. и адв.Д. моли жалбата да бъде уважена. Не претендира разноски.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП-гр.С., се представлява от юк.Е., който оспорва жалбата и я счита за неоснователна и недоказана. Моли Съда да остави в сила Решение № ПИ-43/31.01.2020 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните, и след направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно изискванията на ДОПК,

намери следното:

Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 08.02.2020 г. (л.21), жалбата е депозирана на 17.02.2020 г. директно до съда (л.16). Същата е депозирана в законоустановения срок за оспорване на административния акт, лично от жалбоподателя и при наличието на правен интерес от оспорване на акта, поради което се явява процесуално допустима.

Съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Срещу [фирма] е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2018 г. по описа на ТД на НАП-гр.С.. На дружеството на основание чл.221 ДОПК е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение изх.№ С180022-149-0006490/02.05.2018 г., в което е посочено, че задълженията му са в размер на 24 095.45 лв., в това число главница в размер на 23 163.83 лв. и лихва в размер на 931.62 лв., към 02.05.2018 г. за неплатени задължения по ЗДДС, ЗКПО, ДОО, ЗО, подробно описани в съобщението (л.28).

На 20.11.2019 г. е издадено ПНОМ изх.№ С190022-022-0108199/ 20.11.2019 г. от гл.публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма] за сумата от 266 499.06 лв., в това число главница и лихва. Изпратени са запорни съобщения на основание чл.202, ал.2 във вр.с чл.215, ал.1, т.1 ДОПК до търговската банка.

На 20.11.2019 г. е издадено ПНОМ изх.№ С1900-022-0108203/ 20.11.2018 г. от гл.публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С., с което е наложен запор върху МПС рег. [рег.номер на МПС], описан в издаденото ПНОМ (л.30).

На 14.01.2020 г. е издадено ПНОМ изх.№ С200022-022-0000799/ 14.01.2020 г. от гл.публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С., с което е наложен запор върху средствата на задълженото лице в каси, в размер на 1 157 лв., находящи се в търговски обект – пицария, с адрес: [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], подробно описани в издаденото ПНОМ (л.25). Към постановлението е издаден Протокол изх.№ С200022-026-0000562/14.01.2020 г., неразделна част от него (л.27).

Във връзка с ПНОМ изх.№ С200022-022-0000799/14.01.2020 г. е издадено Запорно съобщение изх.№ С200022-022-0000814#1/14.01.2020 г. на основание чл.204 във вр.с чл.232, ал.5 ДОПК, връчено на П. Р. К. – управител на заведението.

На 14.01.2020 г. е издадено ПНОМ изх.№ С200022-022-0000814/ 14.01.2020 г. от гл.публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С., с което е наложен запор върху средства на задълженото лице в каси, находящи се в пицария "Мистър Пица", [населено място], [улица], с регистрираното в обекта фискално устройство № DT510885, до достигане на размера на установеното и изискуемо публично вземане в размер на 377 180.41 лв. В тази връзка е издадено Запорно съобщение изх.№ С200022-022-0000814#1/14.01.2020 г. на основание чл.204 ДОПК, връчено на П. Р. К. – управител на заведението.

С жалба вх.№ 53-06-608/17.01.2020 г., жалбоподателят е обжалвал по административен ред ПНОМ изх.№ С200022-022-0000814/14.01.2020 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП. По обжалването е постановено Решение № ПИ-43/31.01.2020 г., с което жалбата е оставена без уважение като неоснователна.

В хода на съдебното производство бяха представени следните писмени доказателства:

1. От жалбоподателя: с молба вх.№ 13998/27.05.2020 г. (л.37).

2. От ответника: в ОСЗ от 03.12.2020 г. (л.49).

При така установените факти Съдът достига до следните правни изводи:

Решение № ПИИ-43/31.01.2020 г. както и потвърденото с него ПНОМ, са издадени от компетентни органи.

Производството по налагане на обезпечителни мерки е започнало въз основа на установено и изискуемо публично вземане по изпълнително дело №[ЕИК]/2018 г. по описа на ТД на НАП-гр.С., в размер на 24 095.45 лв., в това число главница в размер на 23 163.83 лв. и лихва от 931.62 лв. към 02.05.2018 г.

С цел обезпечаване на публичното вземане към [фирма] публичният изпълнител е наложил процесната обезпечителна мярка: запор върху средства на задълженото лице в каси, находящи се в пицария "Мистър Пица", в [населено място], [улица], с регистрирано в обекта фискално устройство № DT510885, до достигане размера на установеното и изискуемо публично вземане в размер на 377 180.41 лв.

Запорното съобщение, издадено на основание чл.204 ДОПК, е връчено на 17.01.2020 г. на материално отговорно лице от дружеството-жалбоподател (л.26).

Правилно Директорът на ТД на НАП е потвърдил обжалваното пред него ПНОМ. Съобразил е, че в случая са налице предвидените в ДОПК основания за налагане на обезпечителни мерки. Обсъдил е подробно възраженията на жалбоподателя в депозираната от него жалба, установил е, че публичното задължение на [фирма] е подлежало на обезпечаване.

В случая не се спори за размера на задължението. Едновременно с това липсват данни за погасяване задълженията на жалбоподателя или за обезпечаването им по друг начин. Тези обстоятелства обосновават извод за затруднено събиране на дължимите суми без предприетите действия по обезпечаването.

Наложените обезпечителни мерки са съобразени с размера на установеното и изискуемо вземане, дължимо от [фирма], и не препятстват извършваната от лицето дейност.

Съгласно чл.195, ал.1 ДОПК подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. На основание чл.162, ал.2, т.1 ДОПК вземанията за данъци и задължителни осигурителни вноски са публични държавни вземания. Обезпечението се извършва чрез налагане на някоя от предвидените в чл.198, ал.1 от същия кодекс обезпечителни мерки. В тази връзка следва се отбележи, че разпоредбата на чл.195, ал.1 ДОПК касае публичните задължения на [фирма] към държавата и изисква вземането да е ликвидно и изискуемо. Съгласно чл.209, ал.2, т.2 ДОПК принудителното изпълнение се предприема въз основа на декларации, подадени от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. В настоящият случай безспорно се установява, че са налице изискуеми (с настъпил срок на изпълнение) вземания на държавата установени по основание и размер, по надлежен ред с декларации, подадени от задълженото лице, с изчислени от него задължения за задължителни осигурителни вноски, които не са платени доброволно, поради което правилно е установено, че е налице обезпечителна нужда. Съдът намира, че е изпълнена предпоставката, визирана в чл.195, ал.1 ДОПК.

Разпоредбата на чл.195, ал.2 ДОПК определя, че обезпечението се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително, когато е разсрочено или отсрочено. Основната цел на обезпечителното производство на публичните задължения се състои в защита

интереса на фиска, респективно гаранция, че държавата ще може да събере установените публични задължения, ведно с лихвите до неговото окончателно погасяване. Обезпечението е допустимо при наличието на обезпечителна нужда, която е определяща за налагането на съответната обезпечителна мярка. Обезпечителната нужда се определя преди всичко от възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и ще разполага към датата на изпълнението. Следователно в производството по издаване на постановление за налагане на обезпечителни мерки, публичният изпълнител е компетентният административен орган, който извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания, респективно в неговите правомощия е да наложи съответната обезпечителна мярка/мерки.

В конкретния случай безспорно се установява, че обезпечителната нужда е обоснована, публичният изпълнител след извършена преценка и анализ е установил, че събирането на изискуемото и установено публично вземане ще бъде затруднено, поради липсата на предприети от страна на длъжника действия за погасяване на неговото задължение към държавата.

Неоснователни се явяват изложените твърдения на жалбоподателя, че в процесното ПНОМ бланкетно са посочени обстоятелствата, налагащи постановяването на обезпечителна мярка, свеждащи се до най-общо указание, че събирането на публичните задължения ще бъде затруднено. Публичният изпълнител изрично е отбелязал, че задълженото лице не притежава дълготрайни активи, срещу които може да се насочи принудително изпълнение; че осъществява дейността си в наети обекти; че притежава банкови сметки в У. Б., по които няма достатъчен авоар за събиране на публичните задължения; че системно не спазва данъчно-осигурителното законодателство; че реализира голям търговски оборот и разполага със средства за погасяване на дълга си, но не желае да извърши плащане (л.25, л.32).

Съдът намира, че така наложената обезпечителна мярка е съобразена и с принципа на съразмерност. Съгласно чл.195, ал.7 ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установими по реда на ал.5. При определяне на обезпечителната мярка следва да се вземе предвид както обезпечителната нужда на публичния вискател, така и мярката да не обременява прекомерно интересите на длъжника. Изискването произтича пряко от принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, съгласно който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В случая тези изисквания са спазени.

С оглед изложеното действията, предприети от публичния изпълнител, са законосъобразни. Преди предприемането им е направена проверка на наличните и изискуеми публични задължения по данъчно осигурителната сметка на длъжника и след като в период от време длъжника е проявил бездействие за погасяването им, публичният изпълнител на основание чл. 200 и чл.204 във вр.с чл.195, ал.1-3 ДОПК е предприел действия съобразно действащите разпоредби на закона, като е наложен запор на средства в каса до размера на дължимите по образуваното изпълнително дело към 14.01.2020 г.

Като е стигнал до тези изводи, Директорът на ТД на НАП-гр.С. е постановил правилно решение, поради което жалбата следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора, на основание чл.143, ал.4 АПК във вр.с чл.78, ал.8 ГПК във вр.с § 2 от ДР на ДОПК, в полза на ТД на НАП-гр.С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл.268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със съдебен адрес [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] ЕИК:[ЕИК], срещу Решение № ПИ-43/31.01.2020 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С., с което е оставена без уважение жалбата на оспорващия против Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С200022-022-0000814/14.01.2020 г., издадено от гл.публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С..

ОСЪЖДА [фирма] със съдебен адрес [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] ЕИК:[ЕИК], да заплати на ТД на НАП-гр.С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: